

MARAGALL. Barcelona

Rambla Catalunya, 116 - Tel. 93 218 29 60. www.maragallart.com

Horari: de dilluns a divendres, de 10 a 13.30 i de 16.30 a 20.30 h. Dissabte, de 10 a 14 i de 16.30 a 20.30 h.

Dates: maig del 2006

Responsable: Raimond Maragall

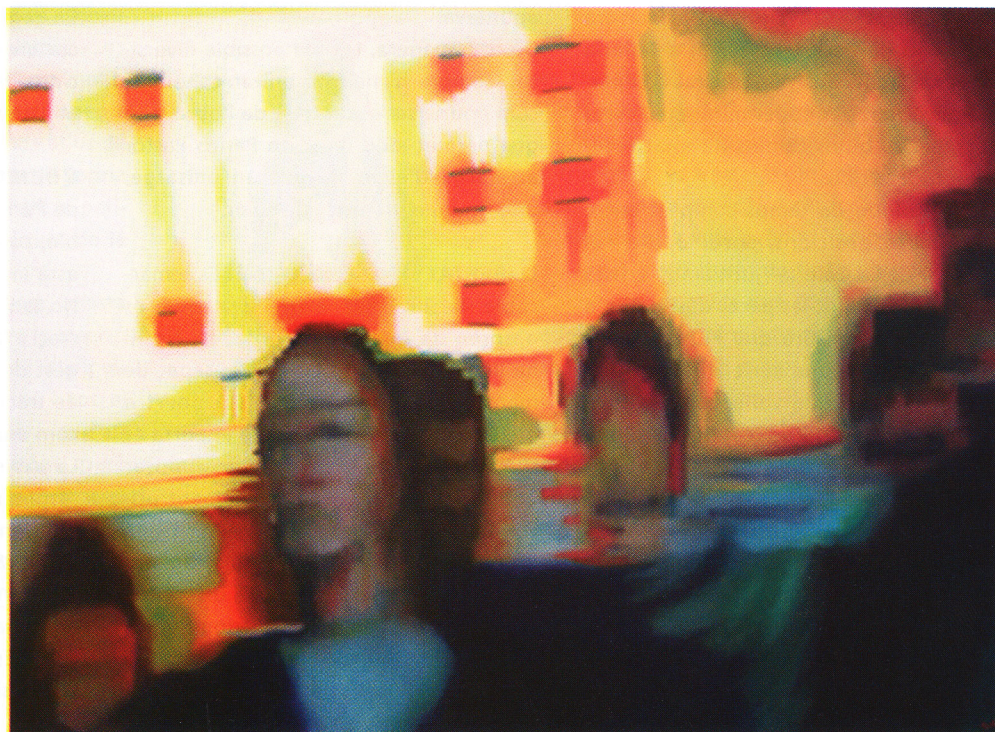
Zurita: l'artifici de la nit

Amb relativament poc temps el treball de Juan Zurita (Aguaviva-Terol, 1975) ha anat prenent cada vegada més solidesa. Tot allò que apuntava en les primeres exposicions va prenent cos de manera ferma, fins al punt que és possible parlar d'una evolució en la seva pintura.

Les imatges es tornen més emotives, encara que conserven clarament la mirada analítica de l'entorn. En la manera d'expressar els continguts de l'obra és on Zurita despulla els seus sentiments. Uns sentiments que donen la mà a la tècnica, acurada, precisa.

AMBIENTS. Aquest nom dona títol a l'exposició i posa ràpidament l'espectador en situació. Allò que l'atrau és el seguit d'espais connexos entre els diferents individus. El principal focus d'atenció de la seva obra són les atmosferes que es creen entre els espais dibuixats pels límits dels personatges. Aquests resten gairebé com a excusa per acotar els indrets que es dibuixen a l'entorn de la seva silueta.

ESPAIS HABITATS. Zurita es mostra fascinat per l'ambient urbà, on es cita la multitud i el buit de l'espai és l'excusa perfecta per percebre la llum. La contemplació de la nocturnitat és celebrada com una mena de victòria per sobre del temps. Els espais habitats pels éssers que deambulen han estat construïts pels refe-

Intensidad de Juan Zurita

rents històrics, culturals i socials. Les vibracions perceptibles d'aquestes presències invisibles és el que impregna el caràcter de la seva obra. El personatge que es passeja entre la munió de llums artificials és com l'ombra que fa evident l'origen i la presència de la llum. A partir d'ell es manifesta l'entorn i a partir de la mirada esdevindrà la poètica.

UNA LLUM IRREAL. Vol ser com una llum de la nit, de fet en els quadres cada vegada hi ha menys foscor. Però no deixa de ser una llum de l'artifici, com la pintura mateixa. La particularitat, el reflex de la transparència és l'emprem-

ta de l'artista. És en l'alteració de la realitat on l'obra basa la seva artísticitat. La realitat que altera Zurita no és tan sols la visible, també la factible. Repta la percepció i juga amb la congelació d'un instant carregat de memòria. Un instant congelat en el que el temps corre còmplice de la inquietud de la llum fugissera de les línies.

L'obra perd la qualitat de fragment i es mostra com la interpretació d'un tot, com un joc d'espais i de dimensions.

COMPENDI DE MIRADES. Zurita provoca el plaer per la mirada a tot allò que envolta i defineix l'ambient a la ciu-

tat. La mirada capaç d'alliberar-se de l'anècdota malgrat que aquesta es vulgui presentar en primer pla. La força de llum esclata en el color fins al punt de provocar una sensació d'artifici que, mercès al referent, recupera el seu origen humà.

Els aproximadament quinze quadres que componen l'exposició conviden a passejar i viure sensacions afins a la modernitat, ja que els seus paisatges poden ser llegits com una manifestació de paisatge contemporani.

La identitat urbana pot trobar una definició poètica en la mirada que Zurita proposa en els seus quadres. ■ **Pilar Giró**

Zurita: el artificio de la noche

Pilar Giró

Con relativamente poco tiempo el trabajo de Juan Zurita (Aguaviva-Teruel, 1975) ha ido tomando cada vez más solidez. Todo aquello que apuntaba en las primeras exposiciones va tomando cuerpo de manera firme, hasta el punto que es posible hablar de una evolución en su pintura.

Las imágenes se vuelven más emotivas, aunque conservan claramente la mirada analítica del entorno. En la manera de expresar los contenidos de la obra es donde Zurita desnuda sus sentimientos. Unos sentimientos que dan la mano a la técnica, esmerada, precisa.

AMBIENTES. Este nombre da título a la exposición y pone rápidamente al espectador en situación. Aquello que lo atrae es la serie de espacios conexos entre los diferentes individuos.

El principal foco de atención de su obra son las atmósferas que se crean entre los espacios dibujados por los límites de los personajes. Éstos quedan casi como excusa para acotar los lugares que se dibujan en torno a su silueta.

ESPACIOS HABITADOS. Zurita se muestra fascinado por el ambiente urbano, donde se cita la multitud y el vacío del espacio es la excusa perfecta para percibir la luz. La contemplación de la nocturnidad es celebrada como una especie de victoria por encima del tiempo. Los espacios habitados por los seres que deambulan han sido construidos por los referentes históricos, culturales y sociales. Las vibraciones perceptibles de estas presencias invisibles es lo que impregna el carácter de su obra. El personaje que se pasea entre la multitud de luces artificiales es como la sombra que hace evidente el origen y la presencia de la luz. A partir de él se manifiesta el entorno y a partir de la mirada ocurrirá la poética.

UNA LUZ IRREAL. Quiere ser como una luz de la noche, de hecho en los cuadros cada vez hay menos oscuridad. Pero no deja de ser una luz del artificio, como la pintura misma. La particularidad, el reflejo de la transparencia es la huella del artista. Está en la alteración de la realidad donde la obra basa su artisticidad. La realidad que altera Zurita no es tan sólo la visible, también la factible. Reta la percepción y juega con la congelación de un instante cargado de memoria. Un instante congelado en el que el tiempo corre cómplice de la inquietud de la luz huidiza de las líneas.

La obra pierde la calidad de fragmento y se muestra como la interpretación de un todo, como un juego de espacios y de dimensiones.

COMPENDIO DE MIRADAS. Zurita provoca el placer por la mirada en todo aquello que rodea y define el ambiente en la ciudad. La mirada capaz de liberarse de la anécdota aunque ésta se quiera presentar en primer plano. La fuerza de luz estalla en el color hasta al punto de provocar una sensación de artificio que, gracias al referente, recupera su origen humano.

Los aproximadamente quince cuadros que componen la exposición invitan a pasear y vivir sensaciones afines a la modernidad, ya que sus paisajes pueden ser leídos como una manifestación de paisaje contemporáneo.

La identidad urbana puede encontrar una definición poética en la mirada que Zurita propone en sus cuadros.